

[Formanden.]

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). (*Gudme (RV)*): Jeg foreslår fornyet udvalgsbehandling). Da der er gjort indsigelse, skal jeg lade lovforslaget gå til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til færdselslov.

(Lovforslag nr. 99. Fremsat 3/3 75. Første behandling 10/4 75. Betænkning 6/6 75).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Otto Mørch (S):

Hvis man kigger på den betænkning, som udvalget har afgivet, kan man måske nok få det indtryk, at der er delte meninger om de ændringer, der er foreslået til færdselsloven. Der foreligger ikke mindre end 10 mindretalsindstillinger, og der er ingen egentlig flertalsindstilling.

Som man vil erindre, snakkede vi vel ud ved første behandling; da havde vi jo en stor debat. Jeg finder derfor ingen anledning til at komme ind på en række principielle betragtninger vedrørende hovedlovforslaget, som ministeren fremsatte. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at genoptage denne debat.

Vi vidste på forhånd, og det fandt også udtryk ved første behandling, at vi kunne ikke komme igennem med dette meget store lovkompleks, men vi var enige om at finde nogle vigtige bestemmelser og pille dem ud og prøve at få dem gennemført, og det er også stort set lykkedes.

Det ligger sådan, at betænkningen giver udtryk for, at vi skal have ændret vigepligtsreglerne, vi skal have indført regler om obligatorisk brug af sikkerhedsseler, vi skal have obligatorisk brug af styrthjelme både for knallerister og for motorcyklister, og vi

skal endelig have gennemført lempelser, jeg synes nødvendige lempelser, af de betingelser, vi har for frakendelse af førerret.

For de fire områders vedkommende er vi kommet igennem. For det femte område, som jeg specielt har en vis interesse i som formand for Landskomiteen for oprettelse af knallertkøreskoler, må jeg erkende, at det kunne vi ikke nå. Der lå så afgørende hensyn, vi skulle tage, ikke mindst til de bevilgende myndigheder, til landets kommuner, at vi fandt det mere rigtigt at udskyde afklaringen af knallertkøruddannelsen til efteråret, hvor vi regner med, at justitsministeren genfremsætter hovedforslaget inden for færdselslovgivningen.

Jeg vil dog sige, at jeg alligevel håber, at vi på det vigtige område, hvor det gælder mange unges liv og mobilitet, nemlig inden for knallertkørslen, kommer hurtigt igennem i den nye samling med bestemmelser om en form for uddannelse.

Jeg havde den fornøjelse her i weekenden at være til en større konference i det sønderjyske amt, hvor samtlige amtets ungdomsskoleinspektører og medarbejdere i ungdomsskolen netop drøftede disse problemer, og jeg fik en klar forestilling om, at netop i Sønderjylland er man langt fremme med den frivillige uddannelse på dette område. Derfor tror jeg, at det frivillige arbejde, der er i gang, og hvor man vel kommer op på, at 30.000 unge 15-årige i løbet af i år får en uddannelse i knallertkørsel, de erfaringer, man indvinder dér, ville være en god basis for den lovgivning, vi skal igennem med på dette område.

Jeg vil nøjes med her ved anden behandling at henvise til den meget digre betænkning vedrørende de fire hovedændringer, som vi forhåbentlig kommer igennem med, når denne anden behandling er færdig.

Der er først de nye vigepligtsregler. Jeg skal indrømme, at jeg selv var lidt betænkelig, hvis vi gennemførte disse vigepligtsregler, uden at vi med det samme også fik den nødvendige afmærkning på vore veje. Men efter det udvalgsarbejde, der er foregået, er jeg blevet overbevist om, at det, man nu foreslår: at man siver ind i de nye, internationale bestemmelser med at holde ubetinget tilbage og med højrehåndsreglen, er rigtigt. Men det kræver rigtignok, at Rådet for større Færdselssikkerhed her og nu sætter